

บทคัดย่อ

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ 1) เพื่อสำรวจการเจ็บปวดกล้ามเนื้อและกระดูกที่เกิดขึ้นของคนขับรถแท็กซี่ และ 2) เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงอันเนื่องมาจากการทำงาน งานวิจัยนี้ทำการศึกษาการเจ็บปวดกล้ามเนื้อและกระดูกของคนขับรถแท็กซี่และปัจจัยเสี่ยงอันเนื่องมาจากการทำงาน การเก็บข้อมูลทำในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และจังหวัดนครราชสีมา โดยการใช้แบบสอบถามและการสังเกต เพื่อเก็บข้อมูลดังนี้คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง การออกกำลังกาย 2) ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการทำงาน เช่น ระยะเวลาการทำงานและพัก 3) ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของรถและสภาพการขับขี่ เช่น ความยากง่ายในการปรับเบาะที่นั่ง ความยากง่ายในการใช้อุปกรณ์ต่างๆภายในรถ สภาพถนนในบริเวณที่ให้บริการผู้โดยสาร การเกิดอาชญากรรมและอุบัติเหตุ และ 4) ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บปวดกล้ามเนื้อและกระดูก การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิตินี้ทำได้โดยการนับความถี่

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ขับรถแท็กซี่จำนวนทั้งหมด 363 คน พบว่าเป็นเพศหญิงจำนวน 12 คน และเป็นเพศชายจำนวน 351 คน โดยมีอายุเฉลี่ย 43.87 ปี ผู้ขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่มาจากภาคอีสาน(ร้อยละ 53.7) ผู้ขับรถแท็กซี่มีประสบการณ์โดยเฉลี่ย 7.26 ปี ระยะเวลาเฉลี่ยในการขับรถแต่ละวันเท่ากับ 12.34 ชั่วโมง ผู้ขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่ช่วยผู้โดยสารยกสัมภาระ 1-2 ครั้งต่อวัน และไม่ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการบาดเจ็บผู้ขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่เคยเจ็บปวดบริเวณหลังส่วนล่างและคอ มีร้อยละ 7.4 ที่ต้องพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล ในขณะที่อีกร้อยละ 12.7 เคยไปพบแพทย์หรือนักกายภาพบำบัด จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่าความเจ็บปวดบริเวณหลังส่วนล่างมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการขับรถแต่ละวันอย่างมีนัยสำคัญ ความเจ็บปวดบริเวณเข่าและข้อเท้ามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการช่วยยกสัมภาระของผู้โดยสารในแต่ละวันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นการลดระยะเวลาการขับรถในแต่ละวันและการลดความถี่ในการยกสัมภาระของผู้โดยสารอาจช่วยลดความเจ็บปวดบริเวณหลังส่วนล่าง เข่า และข้อเท้าได้

Abstract

The objectives of this study were 1) to explore the musculoskeletal injuries of taxi drivers and 2) to identify risk factors of taxi driving task. This research studied musculoskeletal disorders of taxi drivers in Bangkok and its territories, and Nakhon Ratchasima using questionnaires and direct observation. Data collected were 1) personal characteristics such as age, weight, height, exercise, 2) work duration and rest period, 3) car and driving conditions such as ease of seat, back rest adjustment, ease of equipment use, road condition in service area, crime and accident, and 4) musculoskeletal disorder questionnaire. The data analysis was carried out to determine frequency and percentage.

The subjects were 363 taxi drivers. Twelve of them were females and three hundred and fifty one males. The average age was 43.87 years old and the average experience was 7.26 years. Most of them were from north-eastern part of Thailand. Average work duration was 12.34 hours per day. Most taxi drivers helped their passengers lifting bags and belongings, and had no regular exercise. This working conditions were likely risk factors of work-related injuries. Most of them reported musculoskeletal disorders placed on lower back and neck areas. Only 7.4 percent of taxi drivers had stayed in the hospitals, whereas 12.7 percent of them visited physician or therapists. The results showed that lower back discomfort was correlated to work hour per day. Also, there were significant correlations between knee and ankle discomfort and frequency of lifting passengers' belongings. Therefore, decreasing work hour per day and frequency of lifting passengers' belongings would reduce discomforts placed on lower back, knee, and ankle areas.